

ling), men som det ærede Medlem fra Langeland finder ganske forkasteligt, men jeg tillader mig at gentage det, at det Spørgsmaal, om man maa søge Dækning for ny Udgifter, maa være forbeholdt. Det ærede Medlem kan ikke saa mig til at sige mere. Det ærede Medlem maa vide, at der har jeg ikke den afgørende Stemme; det tilkommer ikke mig. Det gør mig ondt, at det ærede Medlem fra Langeland er blevet stussfuld, men hvori han er blevet stussfuld, ved jeg ikke. Er det, fordi jeg har udtalt, at der for mig er rimelig Udset til, at man kan komme til et Resultat. Jeg haaber ikke, at det ærede Medlem er blevet stussfuld, fordi jeg har sagt, at der kan forhandles om flere af de fremkomne Spørgsmaal, naturligvis ogsaa finansielle Spørgsmaal. Det forekommer mig, at det er min Skyldighed at sige, at en saadan Forhandling er mulig, naar man overhovedet blot kan sige, at der er en rimelig Udset til at saa noget ud deraf. Det ærede Medlem har Ret i, at Kommunens Tilskud er fraveget, det er fraveget af hele Udvalget, og jeg har, om jeg saa maa sige, bøjet mig derfor eller sluttet mig dertil. Jeg tror ikke, at det kunde nytte noget at komme og sige: Der staar i dette Lovforslag, at man skal have Tilskud af Kommunerne, og det holder jeg fast ved. Naar jeg udtalte dette, vilde det ærede Medlem overfor Stemningen i dette og det andet Ting, straks sige: Se, Ministeren vil ikke have sit Lovforslag. Det vil blive sagt den Dag i Morgen saa sikkert, som jeg staar her i Djebliffet. Det maa vi altsaa se bort fra. Jeg tillod mig at udtale mig tidligere om Brændevinsfattens Betydning, og at det stod i Lovforslaget, og jeg har aldrig udtalt, at man behøvede at gaa til en Brændevinsstat til Dækning af Udgifterne ved dette Lovforslag. Den stod dog væsentlig som Repræsentant for Kommunerne, som Repræsentant for, at, naar en saadan kommer, skulde Kommunerne være fri for at yde deres Tilskud; det saaldt jo bort i samme Djebliff. Men det ærede Medlem gjorde mig Uret — naturligvis mod sin Vilje — naar han talte om $\frac{1}{2}$ Million; det var ikke det, som jeg tillod mig at sige for. Det ærede Medlem sagde jo ikke: $\frac{1}{2}$ Million er nok; det ærede Medlem sagde ikke: Vi kunne jo sætte $\frac{1}{2}$ Million — et Plus af 200,000 Kr. — ind i Loven, ellers vilde Sagen stille sig anderledes; men det ærede Medlem fra Langeland sagde: Jeg troede, at det gjaldt $\frac{1}{2}$ Million (Brandes: Det troede Ministeren selv i sin Tid). Ganske rigtigt, og Kommissionen troede det ogsaa. Det er fuldstændig rigtigt: I det Djebliff

Loven blev fremtalt i sin Tid, gjaldt det $\frac{1}{2}$ Million; men ingen af os ved — han være saa klog, han vil — hvad det gælder om 2—3 Aar, saa det er rimeligt, at tage et Forbehold. Naar det ærede Medlem havde sagt: Vi kunne nøjes med et mindre fast Tilskud, som kunde fordeles pro rata, saa vilde det ærede Medlem have staaet stærkere overfor mig, end han nu gør; thi nu maa han jo indrømme, at de Midler, som til enhver Tid følge af de vedtagne Bestemmelser, skulde staves til Beje, og saa kan jeg sige: Hvorledes skulde de staves tilbeje, mon ikke ad andre Beje end dem, vi have nu. Frihavns spørgsmaalet skal jeg ikke komme ind paa. Det ærede Medlem mente, at der var Tale om 22 Millioner, jeg tror, at det ærede Medlem har multipliceret med 2 her, jeg ved ikke, af hvad Grund det ærede Medlem er blevet foranlediget dertil, og man maa vel lægge Mærke til, at vel har Rigsdagen givet sit Samtykke til Frihavnen, og det af Grunde, som ærede Medlemmer vel vide, og Lovgivningsmagten har maattet give en Rentegaranti; men vort Haab er stadig endnu, at Frihavnen ikke skal komme til at koste Staten en eneste Ore — de smaa administrative Udgifter og andre Ting fra regnet, som der altid er — og saa skulde jeg ikke tro, at det har saa meget at sige, om den koster mere eller mindre, og jeg tror og haaber, at dette skal kunne lykkes. Jeg ved, der er bitre Fjender af Frihavnen, der ikke genere sig for at nævne baade Tal og Personer i stor Maalestok; det kommer an paa, hvorledes Sagen realiseres, og mit Haab er stadig, at den kunde realiseres godt. Det vil vel nok komme til at koste noget mere, end man i Fjor mente, og det kommer af, at Havneraadet vil have den større og bedre i enkelte Henseender, men 22 Mill. Kr. er dog et Fantastital, og jeg tror ikke paa det ærede Medlems Tal, og det vil vise sig, at disse Tal ikke taale at blive sete nærmere efter.

Da ingen flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Ændringsforslag 1—4 til § 1 af Udvalget, nemlig:

- 1) Linie 1, „bestaar af“ ændres til „er“.
 - 2) Linie 3, „erholde“ ændres til „saa“.
 - 3) Linie 4, „dens Bedtægter fyldestgøre“ ændres til „den fyldestgør“.
 - 4) Sidste Linie: Efter „Medlemmer“ indskydes: „og Medlemstal“.
- vedtoges uden Afstemning.